

‘சாதி, சமயத்தை ஒழித்து அருட்பெருஞ்சோதியைக் கண்டேன்’ என பிரகடனப்படுத்தியவர்!

ஆ.இராசா எம்.பி. பேச்சு... 5-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி

முதலியார், தேவர், ரெட்டியார் என்று எல்லோரும் தங்களை மிட்டா மிராசுகளாக பெருமியும் கொண்டார்கள்; 200 ஏக்கர், 300 ஏக்கர் நிலம் இருந்தது.

ஆனால் அவர்களுக்கு கல்வி இருந்ததா என்றால் இல்லை. அவர்கள் தலைவர்களாக இருக்க மதம் அனுமதித்தது; அறிவுள்ளவர்களாக ஆக தடை போட்டது. படிக்காதே என்று மதம் உத்தரவு போட்டது. அப் படிப்பாளர்கள் கல்வி மறுக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தை உருவாக்கியது எது? வேதாந்தம் சித்தாந்தம் என்றவைகி மதம். அதை வழிமொழிந்தது எது? கல்வி மறுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் படிப்பு மறுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தில் அறிவைப் பெறுவதில் தடை. ஏற்பட்ட சமூகத்தில் - நம்முடைய சமயநெரிகள் என்று வள்ளலாரால் உணரப்பட்ட சைவம், வைணவம்; பின்னிட்ட அனைத்து வழிபாட்டு முறைகளும் அந்த வைத்தீக்தால் உள்ளடக்கப்பட்டது ‘இந்து மதம்’ என்று பின்னாளில் உருவம் தரப்பட்ட நம்முடைய மதம்!. அதனால் ஏற்பட்ட வறுமை, அந்த வறுமையின் காரணமாக பட்டினி.

இதை வள்ளலார் உணர்ந்திருக்கிறார். சாதிய கடருமத்தின் நீட்சியாக வறுமையை, பசியை கண்டு உணர்ந்தவார் வள்ளலார், அம்பேத்கர் தெளிவாக சொன்னார். “இந்து மதத்தின் பெயரால் பிராமணர்கள் இங்கே என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், தாங்கள் மட்டும் கல்வியும் அறிவும் உள்ள ஜாதியாக இருந்து கொண்டு, ஏனைய சாதிகளை தற்குறிகளாக, கல்வி அறிவற்றவர்களாக, வறுமையில் வைத்திருப்பதற்கு மதத்தின் பெயரால் ஒரு தத்துவத்தை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தத்துவம் உலகத்தில் வேறு எங்கும் இல்லை. பிராமணியம் கண்டுபிடித்ததான்” என்று குற்றம் சாட்டினார். அதைத்தான் பெரியார் சொன்னார். “இங்கே கல்வி அறிவு இல்லாமல், அறியாமையிலும், வறுமையிலும் பெருமையன்மை மக்களாக இருக்கும் சூத்திரர்களாக, பஞ்சமார்களாக திகழ்வதற்கு காரணம் ஜாதியும், மதமும் அதை ஒழிக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார். அப்படியானால் ஜாதியும், மதமும் இங்கே அறியாமையும், வறுமையும் தந்தது. அதனால் பசிப்பினி, வறுமை, அறியாமை இந்த சமூகத்தை ஆளும்பிடிவந்திருக்க வேண்டுமால் இரளில் அடைத்து வைத்திருந்தது.

வள்ளலார் அறிவித்த மாற்றும் பாதை
நான் இந்த வைத்து தெரியாது. இங்கே இருக்கின்ற பெரும்பாலான மக்களுக்கு வேதம் தெரியாது. சித்தாந்தம் சித்தாந்தம்.

ஏன் தலை சித்தாந்தமே தெரியாது. நாம் எல்லோரும் சிவன் கோவிலுக்கு சென்று கொண்டிருக்கிறோம்; ஆனால் சைவ சித்தாந்தம் என்றால் என்ன என்று தெரியுமா? பதி. பசு. பாசம் என்று மெய்கண்ட தேவர் சிவஞான போதத்தில் சொன்னார். இந்த சிவஞான போதத்தை படித்துவிட்டுத்தான் நாம் தன்னை வணங்குகிறோமா என்றால்; இல்லை. இந்த முரண்பாட்டை தீர்ப்பது எது? வைணவத்தில் என்ன சொன்னார்கள், நாங்கள் உண்மையை சொன்னால் இன்றைக்கு மதத்தை விமரிசிக்கிறார் ராஜா என்று ஆர்ப்பாட்டும், வைத்தீகர்களுக்கு நான் கேட்கிற கேள்வி. நீங்கள் ஒரு தெளிவுற்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டீர்களா? வள்ளலார் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்.

அருட்பெருஞ்சோதி, தனிப்பெருங்கருணை என்று சொல்லிவிட்டார். ஜாதி சமய சலக்கை ஒழித்ததேன், அருட்பெருஞ்சோதியை கண்டேன் என்று பிரகடனப்படுத்தினார் வள்ளலார்.

ஜாதியை, மதத்தை ஒழித்து விட்டு வெளியே வந்தீர்கள் என்றால், எல்லா ஆசாரங்களுடையும் விட்டு ஒழித்துவிட்டால், கடவுளை காட்டுவதற்கு

வழி இருக்கிறது என்ற ஒரு மாற்று பாதையையே வள்ளலார் தேர்ந்தெடுத்து அறிவித்தார். ‘சைவம் வைணவம் முதலிய சமயங்களிலும், வேதாந்தம் சித்தாந்தம் முதலிய மதங்களிலும் இடச்சியை வைக்க வேண்டாம். அவை அற்ப பிரயோஜனம் கொண்டுள்ளது’ என்று தெளிவுபடுத்திய வள்ளலார்;

“ஒதுதாரும் உயர்த்தாரும் தாழ்த்தாரும் எவரோ ஓர்மை உள் ஆகி உகையல் நடத்த வேண்டும்”

என்று இந்த சமூகத்திற்கு உத்தரவு போட்டார்; அந்த உத்தரவோடு அவர் நிறுத்தவில்லை; அந்த உலகியல் நடைபயில் “கருணை என்ற ஒரே சாதனத்தால் மட்டுமே கடவுளை அடைந்து இறையருள் பெறலாம்” என்று எல்லைமையும் தீர்மானிக்கிறார்!

மதக் குழப்பங்கள்!

ஆனால் இன்றைக்கு வரைக்கும் வைணவமோ சைவமோ தெளிவாக எதை முன் வைக்கிறது. அத் வைத்ததை கொடுத்தது யார்? சங்கரர், அவருக்கு அடுத்து வந்தது யார்? மகாவாசாரி; அவருக்கு பின்னால் இராமானுஜர். விசிஷ்டாத் வைதம் ஒரு தத்துவம்; பிறகு துவவைம். அப்படியானால் அத்வைதம் தவறு என்பதற்காக துவவைதம் வந்ததா? துவவைதம் தவறு என்பதற்காகப் பிறகு விசிஷ்டாத் வைதம் வந்ததா? ஒன்று உயிரும் கடவுளும் என்று என்று சொல்கிறது, பரமாத்மாவும், ஜீமாத்மாவும் என்று என்று சொன்னால் ஒரு தத்துவம். இரண்டுமே வெவ்வேறு என்று சொன்னால் வேறு தத்துவம். சில நேரங்களில் ஒன்றாக இருக்கும். சில நேரங்களில் வேறாக இருக்கும் என்றால் வேறொரு தத்துவம். எனவே அத்வைதம் முடிவா? துவவைதம் முடிவா? விசிஷ்டாத் வைதம் முடிவா? ராமானுஜர் சரியா? மகாவாசாரியார் சரியா? சங்கராச்சாரி சரியா? இதற்கு அவர்களே இன்னும் முடிவு காணவில்லை. மத குழப்பங்கள் எந்த மதமாக இருந்தாலும், வள்ளலார் சொல்லுகிற சமயம் என்று சொல்கின்ற வைணவமாக இருந்தாலும், சைவமாக

இருந்தாலும், வள்ளலார் சொல்லுகின்ற மதம் என்று சொல்லுகின்ற வேதாந்தமாக சித்தாந்தமாக இருந்தாலும் எதுவும் முடிவல்லாமல் தெளிவல்லாமல் இருந்த தத்துவத்தில் திளைத்திருந்த வள்ளலார் ஒரு தெளிவை நோக்கி வருவதற்கு காரணம் வறுமையும், தற்குறித் தன்மையும் இங்கே திணிக்கப்பட்ட காரணத்தை அவர் அறிய முற்பட்டதாந்தான். இப்போது அவர் அறிவுக் விரும்பிய வறுமையை பசிப்பினியைவெறுத்து ஒதுக்கிய சாதி மத வேறுபாட்டை இரண்டையும் இணைத்துப் பாருங்கள். வள்ளலார் காட்டிய அந்த தனிநெறிதனிப் பெருங்கருணை சாதி ஒழிப்பில்தான் மையம் கொள்கிறது.

பெரியார் எதைமும் காரணம் இல்லாமல் தொடர்மாட்டார், எதைமும் காரணம் இல்லாமல் விமரிசிக்க மாட்டார், எதைமும் காரணம் இல்லாமல் புகழவும் மாட்டார், எனக்கு என்ன ஆச்சரியம் என்றால், ரஷ்யாவுக்கு சென்று வந்த பெரியார் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கையை (Manifesto of Communist Party) தமிழில் மொழிபெயர்த்து குடியரசில் வெளியிட்டார். எது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை? “இந்த உலகத்தை பல தத்துவவாதிகள் விளக்கி இருக்கிறார்கள், வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பிரச்சினை இந்த உலகத்தை எப்படி மாற்றுவது என்பதுதான்” என்றார் மார்க்ஸ். அதற்காகத்தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை. அதனுடைய கடைசி வா என்ன சொல்கிறது. “உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று கூடுங்கள். இழப்பதற்கு உங்களிடத்தில் ஒன்றும் இல்லை; உங்கள் அடிமைச் சங்கிலியைத் தவிர” (Workers of the world unite: you have nothing to loose but your chains). அப்போது இந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையை தமிழில் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் பெரியாருக்கு ஏன் வந்தது என்றால், பொதுவுடமை தத்துவம் அவருக்கு பிடித்திருந்தது. ஆனால் அந்த தத்துவத்தை இந்த மண்ணில் நேரடியாக நிறைவேற்ற முடியாது என்று கருதினார். ரஷ்யாவில் இருந்து வந்தது பெரியாரிடம் கேட்டார்கள், ‘கம்யூனிசத்தை எப்படி புரிந்து கொண்ீள்கள்? என்று, அவர் பொருள் முதல் பாரதம் (Metaralism) எல்லாம் படிக்கவில்லை. பொருள் முதல் வாதம், எண்ண முதல் வாதம், எது உற்பத்தி? எது உற்பத்தி சாதனம்? இது ஒரு பெரிய அறிவியல் மாதிரி படிக்க வேண்டும். ஆனால் பெரியார் எளிமையாக தெளிவாக சொன்னார், “உண்ண உணவு, உருக்க உடை, இருக்க இடம், எல்லோருக்கும் கல்வி, எல்லோருக்கும் சுகாதாரம், முதலையிலப் பாதுகாப்பு இருந்த ஆறும் இருந்தால் அதுதான் கம்யூனிசம் என்றார். மார்க்ஸ் சொன்னதுபோல இந்த சமூகம் மாற வேண்டும். தத்துவ ஆசிரியர்கள் இந்த உலகத்தை பற்றி விளக்கி விளக்கி பேசுகிறார்கள் தேவிர, இதை மாற்று முன்வைக்கவில்லை. அந்த மண்ணில் மார்க்சியத்தை பெரியார் ஏற்றார். ஆனால், மதமும் சாதிமும் இறுகி படிந்த இந்த நாட்டில் அதை நேரடியாக நிறைவேற்ற முடியாது என்று உணர்ந்தார். அதேபோல ‘சாதியை ஒழிக்க வழி’ என்ற நூலினை அம்பேத்கர் எழுதினார். அந்த புத்தகத்தையும் கண்டுபிடித்து தமிழில் கொண்டு வந்து குடியரசில் - வெளியிட்டவர்கள் தற்கை பெரியார்தான். ஆக, வங்கம் ஒழிய வேண்டும் பெரியார் விரும்பினார். புத்தகம் போட்டார். ஜாதி ஒழிய வேண்டும் என்று அம்பேத்கர் அன்று ஆங்கிலத்தில் புத்தகம் எழுதினார். அந்த புத்தகத்தை தமிழிலே கொண்டு வந்து பரப்பினார்.

பெரியார் பிரசுரித்த ஆறாவது திருமுறை!

வாக்க ஒழிப்பிற்கு மார்க்ஸை ஏற்ற பெரியாளை - வருண சாதி ஒழிப்பிற்கு அம்பேத்கரை பரப்பிய பெரியாளை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது; அதுதான் அவர் உயிர் மூச்சு. ஆனால் வள்ளலாரின் ஆறாவது திருமுத்திரத்தை ஏன் பெரியார் குடியரசில் பிரசுரித்தார்? அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை என்று ஆராதனை செய்த வள்ளலார், எப்படி குடியரசில் இடம் பெற்றார். ஏதோ ஒரு சங்கிலித் தொடர் இருந்தால் ஒழிய பெரியார் அதை செய்திருக்க மாட்டார். ராமலிங்க அடிகளார் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால், “இருக்கின்ற எந்த கடலையையும் நான் ஏற்றிக் கொள் எவில்கலை, சிவன், விஷ்ணு எந்த கடவுளும் எனக்கு சம்பந்தமில்லை. சுத்த சமய சமயமாக்க சங்கம் என்பது ஒரு மதத்திற்காக அல்ல. கிறிஸ்தவர்களும் சேரலாம். இஸ்லாமியர்களும் சேரலாம். ஏனென்றால் நான் ஜோதி வடிவத்தில் இறையை பார்க்கின்றேன். நான் பார்ப்பதெல்லாம் கருணை. எல்லா உயிர்கள் மீதும் கருணை, இறைவன் மீது பற்று அன்பு, பசியில்லாத உலகம், பரஸ்பர நட்பு, ஜீவகாருண்யம் இவையாவதான்” என்று!

இருக்கின்ற எல்லாவற்றையும் பெரியார் கருத்தியவாக உடைத்தார். நான் நாச வேலைக்காரன், நான் அழிவு வேலைக்காரன் என்று அவரே தன்னை சொல்லிக் கொண்டார். இருக்கின்ற சமூக அமைப்பை உடைத்துவிட வேண்டும் என்று மட்டும் விரும்பியவர் பெரியார். அம்பேத்கர் என்ன செய்தார்? இருக்கின்ற அமைப்பு வேண்டாம் என்று நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் மதம் என்பது மக்களை இணைக்கின்ற ஒரு விசையாக இருக்க வேண்டும் (Religion as a social force). அதற்கு ஒரு மதம் தேவை என்று நான் உணர்கிறேன் என்றார். அம்பேத்கரின் கல்வி தளம் என்பது நீண்ட தளம். அவர் வாசிக்காத துறையே இல்லை. அவர் ஒரு பொருளியல் நிபுணர். அவரை, நிதி குறித்த அமைச்சரவைக் குழுவில் கோர்க்கவில்லை. அதையும் ஒரு காரணமாக வைத்துத்தான் தன் பதவியை இராஜினாமா செய்தார். அப்போது அம்பேத்கர் சொன்னார், “இந்தியாவில், வெளிநாட்டில் சென்று முதன் முதலாக பிஎச்.டி. - பொருளாதாரத்தில் முனைவர் பட்டம் படித்து வந்தவன் நான்தான். என்னை ஏன் சேர்க்கவில்லை?” என்று கேட்டார். ஒரு பொருளியல்

வாதி. அரசியல் விற்பன்னர், சட்ட மேதை, இந்த சமூகத்தை பற்றி சாதியை பற்றி ஆய்வு செய்தவர் எல்லாதளங்களிலும் அவர் இருக்கிறார். ஆனால் அவர் பெளத்தத்தை தழுவினார். ஒன்றை அழித்துவிட்டு அந்த இடத்தில் வெறுமை கூடாது என்று இன்னொன்றை வைத்தார். அதனால் சமத்துவம் போதித்த, கடவுளைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளாத பவுத்தம் தழுவினார் அம்பேத்கர். பெரியார் என்ன சொன்னார், “நீங்கள் பவுத்தம் செல்லுங்கள். ஆனால் ஒன்று, நீங்கள் தனியாக செல்லாதீர்கள்; பல லட்சம் பேரோடு செல்லுங்கள். எனக்கு இருக்கும் பிரச்சினை என்ன என்று கேட்டால், இந்த பிராமணிய மதம் என்பதும், இந்து மதம் என்பதும் உடங்களையும் சேர்த்து சுவீகரித்துவிடும், செரித்து விடும் என்கின்ற அச்சம் எனக்கு இருக்கிறது” என்றார். 1948 அரசியல் நிர்ணய சபையில் இந்து சட்ட மசோதாவை அம்பேத்கர் கொண்டு வருகிறார், அதுவரை யில் இந்துக்கு சட்டம் இல்லை. அதற்கு முன்பு இருந்த சட்டம் எல்லாம் சாஸ்திரம், சம்பிரதாயம், மனுஸ்மிருதி, உள்ளிட்ட தர்மங்கள் இருந்தன. அந்த தர்மங்கள் தான் இந்துக்களுக்கு பொருந்தும், இந்து சட்டம் என்று தனியாக ஒன்று இல்லை. அப்போது இந்து சட்ட மசோதாவை அம்பேத்கர் கொண்டு வருகிறபோது, சியாமளா பிரசாத் இந்து மகா சபையின் தலைவர், நேரு அமைச்சரவைபில் ஒரு அமைச்சராக இருக்கிறார். அவரும் அரசியல் நிர்ணய சபையில் உறுப்பினராக இருக்கிறார். இந்த இந்து சட்ட மசோதா வரும்போது ஷியாமளா பிரசாத் பேசுகிறார், “நீங்கள் எதற்கு புதிதாக ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வருகிறீர்கள். ஏற்கனவே நம்மிடம் சம்பிரதாயம் இருக்கிறது, சாஸ்திரம் இருக்கிறது, ஸ்மிருதி இருக்கிறது, சருதி இருக்கிறது, அதிலே குறைபாடுகள் இருந்தால் திருத்திக் கொள்ளலாம், தேவை என்றால் நடைமுறையை மாற்றிக் கொள்ளலாம்; மாறிக் கொள்ளலாம்.

இந்து மதம் எல்லாவற்றையும் ஈர்த்துக் கொள்கின்ற தன்னைத்தே வாங்கிக் கொள்கின்ற சகீப்புத் தன்மை கொண்டு ஒரு சிறப்பான மதம். அந்த மதத்திற்கு புதிய சட்டம் தேவை இல்லை. நீங்கள் என்ன மாறுதலை விரும்புகிறீர்களோ அதை நடைமுறைப்படுத்திவிடலாம்” என்று சொல்கிறார். அம்பேத்கர் சொல்கிறார், “Yes, I do admit: இந்து மதம் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கொள்ளும். அதற்கு மாறுபட்ட இறையியல் கோட்பாடுகளைவிட உள்வாங்கிக் கொள்ளும், ஆனால் என்ன பிரச்சினை என்றால், பவுத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்ீள்கள். புத்தரை 10 அவதாரங்களில் ஒரு அவதாரமாக மாற்றினீர்கள். எல்லாவற்றையும் இந்த மதம் எடுத்துக் கொள்ளாது, பெருந்தன்மையையும் மதம் தான். எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டு சேர்த்துக் கொள்ளும் அந்த மதம் ஒன்றை மட்டும் ஒப்புக் கொள்ளாது, அது equality என்ற சமத்துவம். சமத்துவத்தை ஒருபோதும் உங்கள் மதம் ஏற்றுக் கொள்ளாது” என்று! நான் பேசவில்லை; அம்பேத்கர் அரசியல் நிர்ணய சபையில் பேசியது ஆவணமாக இருக்கிறது. அம்பேத்கர் மேலும் சொல்கிறார்.

பவுத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்ீள்கள். பவுத்தத்தின் அகிம்சையை ஏற்றுக் கொண்ீள்கள். ஆனால் பெளத்தம் சொன்ன சமத்துவத்தை மட்டும் இணைய தேதி வரை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாததற்கு என்ன காரணம்? எனவே உங்களுடைய மதம் எந்த மதத்தை யும் ஏற்றுக் கொள்ளும், ஆனால் சமத்துவத்தை ஒரு போதும் ஏற்றுக் கொள்ளாது, புத்தர் சொன்ன அகிம்சை, கொல்லாமல் எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டு மதம் சமத்துவத்தை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு என்னக் காரணம். சமத்துவத்திற்கு எதிராக கூட்டப்பட்ட சமூக அமைப்பை இந்து மதம் அடிப்படையாகக் கொண்டது. எனவேதான் இந்துக்களுக்கு சட்டம் தேவைப்படுகிறது என்று அம்பேத்கர் அந்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் கொடுத்தார். பின்னாளில் அவை சட்டங்களாக நேருவால் கொண்டு வரப்பட்டது.

சுத்த சம்மார்க்க சங்கம்!

ஆக, பெரியார் என்ன செய்தாரோ, அம்பேத்கார் என்ன செய்தாரோ அவற்றை நீங்கள் வள்ளலாரோடு பொருத்திப் பார்க்கதால், அறியாமையையும் வறுமையையும் அவர் எதிர்த்து நின்ற போராடிப்போது, அதற்கு இந்த மண்ணில் இருக்கின்ற எந்த பெயரையும், எந்த மதமும், எந்த சடங்குகளும், எந்த பிரிவுகளையும், எந்த தத்துவமும், எந்த இறையியலும் வந்தவையும் ஒத்து வாழாது. இந்த மண்ணில் அறியாமையும், வறுமையும் ஒழிய வேண்டும் என்றால், இங்கு இருக்கும் எந்த இறை தத்துவமும் இந்த மக்களை காப்பாற்றாது. ஒழிக்கவேண்டும் என்பதில் உறுதியாக தெளிந்து தன் வழியை, மார்க்கத்தை கடமைத்து ‘சுத்த சம்மார்க்க சங்கத்தை ஏற்படுத்தினார்’ என்று முடிவுக்கு நாம் வரமுடியும். இன்னும் சொல்ல போனால், வள்ளலார் தொடர துறையே இல்லை. திருக்குறளுக்கு மாறாட்டு நடத்தினார் பெரியார், ஆனால் பின்னாளில் திருக்குறளை பரப்ப வேண்டும் என்று முடிவு செய்து, திருக்குறளை பரப்பியவர். ஆனால் அதற்கு முன்பே திணர்தோறும் திருக்குறளை தனது சபையில் எழுதி வைத்தவர் வள்ளலார். அதைப் படிக்கச் சொன்னவர் வள்ளலார். அதைவிட வேதன் படிக்க வேண்டும் என்று விரும்பியவர் வள்ளலார். எல்லாவாம் பெரியாருக்கு முன்பே செய்துவிட்டார். எல்லாவற்றையும் விட அரசாங்கத்தின் சர்வாதிகாரத்தை தட்டி கேட்டு எழுதியவர் வள்ளலார்.

பொருளியல் தளத்தில் வள்ளலார்!

எனவே வள்ளலாரை சமூகத்தளத்தோடு நிறுத்தி விட முடியாது, பொருளியல் தளத்திலும் இருக்கிறார். ஏனென்றால் பசி ஒழிய வேண்டும், வறுமை ஒழிய வேண்டும் என்று விரும்பினார். அப்போது வறுமை ஒழிய வேண்டும், பசி ஒழிய வேண்டும் என்று விரும்பினால் இரண்டு தளம் ஒன்று சமூகத் தளம். இன்ொன்றைப் பொருளியல் தளம். எல்லோருக்கும் எல்லை சென்று சேர வேண்டும் என்பதுதான் வள்ளலாரின் தத்துவமும், அதற்கான இறை தத்துவ

மாகத்தான் ஒரே ஒரு இறைவனைக் கொண்டு வருகிறார். அந்த சங்கத்திற்கு சபைக்கு தெளிவான கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் கொண்டு வருகிறார். எனக்கு தெரிந்து ஒரு ஆன்மிகவாதி ஒரு இயக்கம் கொண்டு வந்து, நெறி சொல்வது என்பது வேறு. அந்த நெறியை பரப்ப ஒரு சங்கத்தை நிறுவனமாக மாற்றியவர் நம்முடைய வள்ளலார். சங்கத்திற்கு ஒழுக்க விதிகளை கட்டமைத்து அதை கடைபிடிக்க வலியுறுத்திய ஆன்மிக செம்மலும் அவர்தான்.

தன்னுடைய கொள்கை, “ஜாதி சமய வழுக்கை ஒழித்தேன், அருட்பெருஞ்சோதியை கண்டேன்” என்பது; ஜாதி வேண்டாம், மதம் வேண்டாம் என்று சொன்னவர்; எந்த ஆசாரமும் வேண்டாம் என்கிறார். எத்தனை ஆசாரங்கள்? அவர் சொல்கிற ஆசாரத்தை பாருங்கள். அவருக்கு வேண்டியதெல்லாம் அன்பு, அன்புக்கு அடிப்படை எது? தயை; தயைக்கு தடை என்று எதை சொல்கிறார்? ஆசாரங்களை சொல்கிறார் “ஜாதி ஆசாரம், குலாசாரம், ஆசிரம ஆசாரம், கோகாசாரம், தேசாசாரம், கிரியாசாரம், சமையாசாரம், மதாசாரம், மரபு ஆசாரம், சாதனாசாரம், அந்த சாரம், சாஸ்திராசாரம் முதலிய ஆசாரங்கள்; ஆதலால் மேற்குறித்த ஆசாரங்கள் ஒழிந்து சுத்த சம்மார்க்க சத்ய ஞான ஆசிரமத்தை வணங்கிப்போதுநோக்கம் வந்தால் ஒழிய தயவு விருத்தி ஆகாது, தயவு விருத்தி ஆகாவிட்டால் அன்பும், கருணையும் கிடைக்காது. அன்பும், கருணையும் இல்லாவிட்டால் நீ இறைவனை அடைய முடியாது” என்று சொல்கிறார் வள்ளலார். நாம் தவறு செய்தோம் என்றால் அதனை தவறு என்று ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அது பெரியாரிடம் இருந்தது. பெரிய பெரிய தலைவர்களிடம் எல்லாம் இருந்தது. இதை மையகம் பேசுகின்ற மதவாதிகள் மட்டும்தான் எதைமும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். புதிது புதிதாக விளக்கம் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பார்கள். இத்தனை நாட்களாக ஏன் சைவத்தை தூக்கி பிடித்தீர்கள் என்று கேட்போது வள்ளலார் சொன்னார், “அவ்வளவு மிகுந்து அழுத்தம் எனக்கு அப்போது இருந்தது என்றால், அப்போது எனக்கு அவ்வளவு சொற்ப அறிவு தான் இருந்தது என்று!.

நான் ஏன் சைவ மதத்தில் இருந்தேன் என்றால், நான் ஏன் சிவனைத் தூக்கி பிடித்தேன், நான் ஏன் விபூதி அணிந்து கொண்டேன் என்றால், ஏன் மெய்கண்ட, தெய்வத்தின் சிந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்ீள்கள்? பசி, பசி, பாசமெல்லாம் ஏன் ஒரு காலத்தில் நம்பினேன்? என்ன காரணம் என்றால், அப்போது இருந்த அறிவு, ‘சார்பா அறிவு’ என்று வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொள்கிறார். அப்போது மனிதன் என்பவன் மாறுதலுக்கு உட்பட்டவன், அந்த மாறுதலை ஒப்புக் கொண்டு ஒரு பெரிய பொருளுக்கு வள்ளலார் வருகிறார். பரம்பொருள் என்றால் ஜோதி வடிவில் இருக்கிறது என்று கருதினார். அவர் ஒரு இலக்கியவாதி என்பதை தன் எழுத்தின் நிரூபித்திருக்கிறார் “மனு நீதி கண்ட முறை” என்ற நூலில் மனுநீதி சோமுனிசை தேர் காலில் இட்டுக் கொண்டுபட்ட பசுவிற்காக அவன் பேசுவது மாதிரி அவர் எழுதிய மனுநீதி கண்ட முறை என்ற அந்த உரையில் என்ன சொல்கிறார் என்றால்,

“நானம் சொப்போரை தடுத்து நின்றேனோ தர்மம் பாராது தண்டம் செய்தேனோ கனவு செய்தவருக்கு உளவு சொன்னேனோ கோள் சொல்லி குடும்பம் கடைத்தேனோ”

என்று அன்றைக்கு அறமனை கருதப்பட்டவை யெல்லாம் பட்டியலிட்டு சொல்லிக் கொண்டு பேசுகிறார். இதை சொல்லிக் கொண்டு போகும்போது, வள்ளலார் இடத்தில் இருக்கும் இந்த தமிழும், இலக்கியமும் வெளியே வந்து விழுகிறது. அப்போது அவர் சைவ சமயத்தில் இருந்தார். இப்படியெல்லாம் பேசிய, எழுதிய ஒருவர்தான் பிறகு அவற்றையெல்லாம் விட்டு விட்டு சமூகத்தில் பெருளியில் இப்படிப்பட்ட மாற்றங்களை செய்து இருக்கிறார் என்றால், இன்றைக்கு 200 வருடங்கள் ஆகிவிட்டது. அவருடைய பணியில் அன்றைக்கு இருந்த ஆட்சியாளரை கண்டித்தார். வறுமையை போக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். அறியாமையை போக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். அறியாமையைமும், வறுமையைமும் இங்கு நிலைப்படுத்திய விசைகள் இரண்டு இரண்டு. ஏனென்றால் காவியை விருட்ட வேண்டும் என்று ஒருபு வந்தது. காவியை விருட்ட வேண்டும் என்று நீலம் வந்தது. காவியை சிவப்பு ஒப்புக் கொள்வில்லை. ஆனால் சிவப்பும், நீலமும், கருப்பும் விடுதலைக்கான தத்துவமாக தேவைப்படுகிறது. அந்த தேவைகளை போதனாக ஏதேனும் உள்ளதா என்று திறந்த மனதோடு தேடினாம். வள்ளலாரின் வெண்மையையும் இணைத்தால் முழுமை பெறுபா என்கிற சிந்தனையை நான் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்!

நான் எதிர்திசையில் இயங்கும் ஆன்மிகம்!
நாம் ஒரு இக்கட்டான கழிநிலை கொண்டு அரசியலில் இருக்கிறோம். ஒரு போராத்தில் இருக்கிறோம். ஒரு பெரிய விடிவாப்படி எதிரே வருகிறது. அந்தப் பரம்பை அடிப்பதற்கு அம்பேத்கர் தட இருக்கிறது. பெரிய யாரின் தடிபும் பயன்படுகிறது. மார்க்ஸின் தடிபும் இருக்கிறது. ஆனாலும் அந்த பாம்பு வேறு இடத்தில் சென்று ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆன்மிகத்தில் மதத்திற்கு அளவீடு இருக்கிறது. ஆன்மிகத்தில் மதத்திற்கு அளவீடு இருக்கிறது. மக்களை மயக்குகிற இடமான பாசிச ஆன்மிகம், மக்களை பிளவுபடுத்துகிற ஆன்மிகம், சமத்துவத்தை தடுக்கிற ஆன்மிகம், பன்னைகளை இழிவுபடுத்துகிற ஆன்மிகம், ஒரு வனின் தற்குறித்தனைத்தை, வறுமையை காப்பவின் பெயரால் நியாயப்படுத்தும் ஆன்மிகம் ஆகியவற்றில் தன்னை அது ஒளிந்து மறைத்துக் கொள்கிறது. வள்ளலார் முன்னெடுத்த ஆன்மிகம் இவைகளுக்கு நேர் எதிர் திசையில் இயங்குகின்ற ஆன்மிகம். அங்கே விடிவாப்படி குடியேறலோ, ஒடி ஒளியலோ வாய்ப்பில்லை.

எனவே, பாசிச ஆன்மிகத்திற்கும் ஒரு மாறுதல் வேண்டும் என்று கருதினார் - அந்த மாறுதல் மார்க்சோடும், அம்பேத்கரோடும், பெரியாரோடும் சேர்க்கப்பட வேண்டுமானால் நாம் வள்ளலாரை இந்த தலைவர்களோடு இணைத்து ஒரு புதிய உத்தியை பாசிச எதிர்ப்புக்கு பயன்படுத்த வேண்டும்.

எனவே, 200 ஆண்டுகளுக்கு பிறகும், பா.ஜ.கவின் பாசிசத்தை வீழ்த்த பெரியாரோடும் மார்க்சோடும், அம்பேத்கரோடும், வள்ளலாரையும் ஏற்றுக் கொண்டு சமத்துவ சமுதாயத்தை படைக்க உறுதி ஏற்படும்.

இவ்வாறு கழகத் துணைப் பொதுச் செயலாளர் ஆ.ராசா எம்.பி. உரையாற்றினார்.

தகத்தில் எழுதினார்; இல்லாததில் இணைய கள ஆய்வுகளை கருத்தாய்வுகளை மேற்கொண்டவர் அம்பேத்கர் என்று. ஐநா சபை சென்று காஷ்மீர் எங்களோடு தான் இருக்க வேண்டும் என்று இந்திய அரசின் சார் பில் பேசியுவிட்டு வெற்றி பெற்று வந்தவர் எம். சி. சாக்லா. அப்போது இந்தியாவோடு காஷ்மீர் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பிய எம். சி. சாக்லா இஸ்லாத்திற்கு வருகிறீர்களா என்று எம். சி. சாக்லா அம்பேத்கரிடம் கேட்ட போது, இல்லாமல் மதத்தைப் பற்றி ஒரு மிகப்பெரிய சிவாசிப்பு, ஒரு உரையாட்டம் நடந்திருக்கிறது. பிறகு கிரிஸ்துவத்தை படித்திருக்கிறார். இறைவனையெல்லாம் தானடி அவர் பவுத்தத்தை தழுவினார். அதற்கு ஒரே காரணம் பெரியார் விரும்பிய வருண ஒழிப்பும், மார்க்ஸ் விரும்பிய வர்க்க ஒழிப்பும் கூடிய ஆன்மிகம் புத்தரிடத்தில் இருந்ததாக அவர் கண்டறிந்தார்.

புத்தரை சுவீகரித்த இந்துமதம்!

எனவே, இருக்கிற அமைப்பு மதமாக இருந்தாலும், ஜாதியாக இருந்தாலும் அது மாற்றப்பட்ட அல்லது அழிக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று அம்பேத்கர் விரும்பினார். மாற்றப்பட்ட வேண்டும் சென்றார். புத்தரையும் சேர்த்து சுவீகரித்து கொண்டது இந்த மதம். பெரியார் எல்லாவற்றையும் உடைக்கிறேன் என்றார். ஆனால் அவரால் உடைக்கப்பட்ட இறையுத்தில் ஒரு மாற்றம் கொண்ீவர அவர் பொது ஒழுக்கத்தை மட்டுமே முன் வைத்தார். கம்யூனிசம் இந்த உலகத்தை மாற்றுவோம் என்று சொன்னது. அந்த மாற்றம் நிலைக்கவில்லை. அப்படியானால் கம்யூனிசம் நிலையான வெற்றி பெற முடியாத சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு இருக்கிறது. மார்க்சியம் நல்ல தத்துவம். ஆனால் அதற்கு கோர்ப்பேசே என்ற தவறான தலைவன் வந்ததால் ரஷ்யாவில் தோற்றுப்போய் விட்டது. பிடல் கால்ட்ரோ என்ற ஒரு நல்ல தலைவன் இருந்த காரணத்தினால் அந்த நாட்டில் இன்னும் அதே தத்துவம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்போது இப்படிப்பட்ட தத்துவங்களுக்குமேல் குறைபாடு இருக்கிறது. இதைமும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். புதிது புதிதாக விளக்கம் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பார்கள். இத்தனை நாட்களாக ஏன் சைவத்தை தூக்கி பிடித்தீர்கள் என்று கேட்போது வள்ளலார் சொன்னார், “அவ்வளவு மிகுந்து அழுத்தம் எனக்கு அப்போது இருந்தது என்றால், அப்போது எனக்கு அவ்வளவு சொற்ப அறிவு தான் இருந்தது என்று!.

எனவே கருப்பு, சிவப்பு, நீலம் எல்லாம் வெவ்வேறு வழிகளை கையாண்டு சமத்துவத்தை நிறுவ வேண்டும், அறியாமையை, வறுமையை போக்க வேண்டும் என்று விரும்பினான். ஆனால் எல்லா இடத்திலும் ஏதோ ஒரு புரணத்துவம் இல்லாத போதனையை இருக்கிறதோ என்று எண்ண இடமிருக்கிறது; அப்படி என்னுவுவதில் உண்மை இருக்குமானால், அந்த போதனைய நீக்கப்பட ஒரு வழி இருக்கிறது; அது வள்ளலாரின் சமரசு சுத்த சம்மார்க்க நெறியாக இருக்கலாம் அந்த நெறியை நாம் இப்போது இந்த உணர்வோடு முன் எடுக்க வேண்டுமா என்கிற விவாதத்தை இந்த அரசாங்கம் மூலமாக எடுத்து சாரி சிந்தனையாளர்களுக்கு நான் முன்வைக்கிறேன். நீலமும், சிவப்பும், கருப்பும், வள்ளலாரின் வெண்ணையோடு இணைந்தால் இந்திய அரசியல் தனிமுக அரசியல் ஏற்றம் பெறும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஏனென்றால் காவியை விருட்ட வேண்டும் என்று ஒருபு வந்தது. காவியை விருட்ட வேண்டும் என்று நீலம் வந்தது. காவியை சிவப்பு ஒப்புக் கொள்வில்லை. ஆனால் சிவப்பும், நீலமும், கருப்பும் விடுதலைக்கான தத்துவமாக தேவைப்படுகிறது. அந்த தேவைகளை போதனாக ஏதேனும் உள்ளதா என்று திறந்த மனதோடு தேடினாம். வள்ளலாரின் வெண்மையையும் இணைத்தால் முழுமை பெறுபா என்கிற சிந்தனையை நான் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்!

நான் எதிர்திசையில் இயங்கும் ஆன்மிகம்!

நாம் ஒரு இக்கட்டான கழிநிலை கொண்டு அரசியலில் இருக்கிறோம். ஒரு போராத்தில் இருக்கிறோம். ஒரு பெரிய விடிவாப்படி எதிரே வருகிறது. அந்தப் பரம்பை அடிப்பதற்கு அம்பேத்கர் தட இருக்கிறது. பெரிய யாரின் தடிபும் பயன்படுகிறது. மார்க்ஸின் தடிபும் இருக்கிறது. ஆனாலும் அந்த பாம்பு வேறு இடத்தில் சென்று ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆன்மிகத்தில் மதத்திற்கு அளவீடு இருக்கிறது. ஆன்மிகத்தில் மதத்திற்கு அளவீடு இருக்கிறது. மக்களை மயக்குகிற இடமான பாசிச ஆன்மிகம், மக்களை பிளவுபடுத்துகிற ஆன்மிகம், சமத்துவத்தை தடுக்கிற ஆன்மிகம், பன்னைகளை இழிவுபடுத்துகிற ஆன்மிகம், ஒரு வனின் தற்குறித்தனைத்தை, வறுமையை காப்பவின் பெயரால் நியாயப்படுத்தும் ஆன்மிகம் ஆகியவற்றில் தன்னை அது ஒளிந்து மறைத்துக் கொள்கிறது. வள்ளலார் முன்னெடுத்த ஆன்மிகம் இவைகளுக்கு நேர் எதிர் திசையில் இயங்குகின்ற ஆன்மிகம். அங்கே விடிவாப்படி குடியேறலோ, ஒடி ஒளியலோ வாய்ப்பில்லை.

எனவே, பாசிச ஆன்மிகத்திற்கும் ஒரு மாறுதல் வேண்டும் என்று கருதினார் - அந்த மாறுதல் மார்க்சோடும், அம்பேத்கரோடும், பெரியாரோடும் சேர்க்கப்பட வேண்டுமானால் நாம் வள்ளலாரை இந்த தலைவர்களோடு இணைத்து ஒரு புதிய உத்தியை பாசிச எதிர்ப்புக்கு பயன்படுத்த வேண்டும்.

எனவே, 200 ஆண்டுகளுக்கு பிறகும், பா.ஜ.கவின் பாசிசத்தை வீழ்த்த பெரியாரோடும் மார்க்சோடும், அம்பேத்கரோடும், வள்ளலாரையும் ஏற்றுக் கொண்டு சமத்துவ சமுதாயத்தை படைக்க உறுதி ஏற்படும்.

இவ்வாறு கழகத் துணைப் பொதுச் செயலாளர் ஆ.ராசா எம்.பி. உரையாற்றினார்.

இந்து சமயம் மற்றும் அறநிலையத்துறை அமைச்சர் பி.கே.சேகர்பாபு தலைமையில் நேற்று (02.11.2023) திரு.வி.க.நகர் மண்டல அலுவலகத்தில் கொள்ளப்பட்டிருந்த தொகுதிக்குட்பட்ட பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வரும் வளர்ச்சி பிடிப் பணிகள் குறித்த அரசு துறைகளின் ஒருங்கிணைப்பு குழுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் மேயர் திருமதி ஆர்.பிரியா, மாண்டலக் கண்காணிப்பிர் அலுவலர் கணேஷ், மத்திய வட்டார துணை ஆணையாளர் கே.ஜே.பிரவீன் குமார், மாண்டலக் குழுத் தலைவர் திருமதி சரிதா மகேஷ்குமார், மாமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் தொப்புடைய துறை அலுவலர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

மருத்துவம் மற்றும் மக்கள் நலவாழ்வுத்துறை அமைச்சர் மா.சுப்பிரமணியன் நேற்று (02.11.2023) திருவள்ளூர் மாவட்டம், பாப்பரம்பாக்கம் அரசு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திற்கு திடீர் ஆய்வு மேற்கொண்டு அங்கு சிகிச்சை பெற்று வரும் பொதுமக்களிடம் குறைகளை கேட்டறிந்தார்.